

תפלת שחרית-Tefila 101

Lesson 41-Introduction To קדושה דיוצר

Source 1

היוצרות בהתהוותם והתפתחותם מאת עזרא פליישר, תשמ"ד, 6-7

בימי קדם היתה נהוגה דרך מיוחדת בקריאת שמע בציבור.²¹ אבל שינוי חשוב מזה נשתנתה תפילת השחר שנאמרה בציבור, על ידי שילובה של ה'קדושה' בברכה הראשונה שלפני קריאת שמע, היא ברכת המאורות. הקדושה היא פיסקת תפילה, שמקורה, כנראה, בחוג בעלי הסוד הקדומים (יורדי המרכבה). עיקרה בתיאור שירת המלאכים הסובבים את כסא הכבוד והמהללים את הקב"ה דבר יום ביומו.²² שירה זו מתוארת בכתבי הקודש

Translation: In an early era, there was a unique manner in which Kriyas Shema was read when a group of ten or more men were present. Nevertheless, an even greater difference between praying individually and in a group of ten men developed with the introduction of Kedushah into the first Bracha before Kriyas Shema, the Bracha of Yotzer Ha'M'Oros. The Kedushah is a section of prayer which originated with an association of individuals who delved into heavenly secrets (Yordei Merkavah). Their study of the heavenly secrets was based on the description of how the angels serenade G-d around His throne and sing G-d's praises each day.

בחזיונות ישעיה ויחזקאל, ולשונה מובאת מפיהם בשני פסוקים, שהם יסודה של הקדושה: 'קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלוא כל הארץ כבוד' (יש' ו:ג). ויברוך כבוד יי ממקומו' (יח' ג:יב). נראה שמימים קדומים מאוד מקובל היה להזכיר בברכה הראשונה שלפני קריאת שמע של שחרית ובברכה השלישית של העמידה את שירת המלאכים במרום; בברכת יוצר המאורות ('קדושה דיוצר') — כדי לצרף אל סיפור גבורות האל ב'מעשה בראשית' את תהלת עוזו על פי 'מעשה מרכבה', ובעמידה ('קדושה דעמידה') — כדי להקיש את שירת המלאכים בשמים אל שירתם-תפילתם של ישראל עלי אדמות. בשתי הקדושות הובאו הפסוקים הנזכרים כמלואם וכצורתם.²³

Translation: These songs are described in Tanach in the visions of Yishayahu and Yechezkeil and its wording is provided from the mouths of the angels in the verses which are the basis for Kedushah: Kadosh, Kadosh, Kadosh, Hashem Zvakos, Mlo Kol Ha'Aretz Kvodo (Yeshayahu 6, 3) and Baruch Kvod Hashem Mimkomo (Yechezkeil 3, 12). It appears that from early on it was customary to include in the first Bracha before Kriyas Shema during Tefilas Shacharis and in the third Bracha of Shemona Esrei the verses that describe the songs sung by the angels in heaven; in the Bracha of Yotzer Ha'M'Oros (Kedushah D'Yotzer)-to link the description of the great acts that G-d performs each day in renewing the process of creation with the praise being sung by the angels in heaven and in Shemona Esrei (Kedushah D'Amida)-to link the song of the angels in heaven with the prayers of the Jewish People on earth. In each version of Kedushah the verses are recited completely as they were prophesized.

הפיסקה, המספרת בנושא שחכמים הוהירו שלא לעסוק בו ברכים, לא נתקבלה בתפילות הקבע והחובה בלא היסוס. בכל אופן, שילובה בתפילה לא היה בכל מקום ובכל התקופות נפוץ במידה שווה. בהרבה מקומות, ולאורך זמן רב, היתה אמירת שתי הקדושות אסורה ליחיד. אמירת קדושת היוצר הותרה לימים גם ליחיד, לפי שאין בה אלא תיאור בלבד של העולמות העליונים. קדושת העמידה נותרה בכל הדורות קשורה לתפילה בציבור; אמירתה לא הותרה מעולם ליחיד.

תפלת שחרית-101 Tefila

Translation: This section, which concerns a topic that our Sages cautioned us on studying publicly, was not accepted into the standard prayers and the obligatory prayers without hesitation. In any event its placement into the prayers was not accepted everywhere and not in every era in the same way. In many places, and for a long time, the recital of these two forms of Kedushah by people praying individually was prohibited. After awhile, the recital of Kedushah D'Yotzer by individuals was permitted because it was viewed as merely a description of what transpires in heaven. Nevertheless, Kedushah D'Amida remained for all generations a prayer that was linked to the presence of a group of ten men. Its recital was never allowed to individuals.

בימי ראשית התגבשותם של דפוסי הפירט לא נאמרה הקדושה, גם בברכת המאורות, אלא בציבור. ולא עוד אלא שבארץ ישראל, עריסתה של שירת הקודש שלנו, היא נאמרה בשבתות ובימים טובים בלבד. היא לא נאמרה אפילו בימות החול המצריינים, בראשי חודשים, בימי חול המועד, בחנוכה, בפורים ובימות הצום. בקהילות לא מעטות נהגו שלא לומר קדושה היוצר כלל, אפילו בשבתות ובחגים.²⁴ גם קדושת העמידה נאמרה לעתים רחוקות בלבד (אם כי הכופות יותר מקדושת היוצר). ובעמידות של שחרית בלבד. יצאו מכלל זה עמידות מוספי ראשי השנים וכל עמידות ימי הכיפורים (חוץ מעמידת המעריב) שגם בהן נאמרו קדושות.

Translation: In the days when Piyuttim began to be written, Kedushah was not said in the Bracha of Yotzer Ha'M'Oros except in a group of ten men. In addition, in Eretz Yisroel, the birth place of liturgical poetry, Kedushah D'Yotzer was said only on Shabbos and holidays. It was not said on other special days like Rosh Chodesh, Chol Ha'Moed, Chanukah, Purim or fast days. In some communities they never said Kedushah D'Yotzer; not even on Shabbos and the holidays. Also, the Kedushah D'Amida was in some places said only occasionally (but more often than Kedushah D'Yotzer) and in Shemona Esrei of Shacharis only. The exception would be the Tefilos of Mussaf on Rosh Hashonah and all the prayers on Yom Kippur (except Tefilas Maariv) in which Kedushah D'Amidah was said.

גרעינה של קדושת היוצר בשני הפסוקים שהוזכרו לעיל. מובן שאלה לא הוכאו כתפילה תלושים ומבודדים, אלא כשהם מוקפים פסקאות מבוא ומעבר, בראשם, בתוכם ובסופם. גם שני הפסוקים משירת הים שולכו בדרך דומה פברכת הגאולה. התפילה היא לעולם יצירה ספרותית, וגם כשהיא מתנסחת בחסכונית ובפשטות, היא מהוקצעת ומאוזנת בסגנונה.

Translation: The core of Kedushah lies in the two verses found in Tanach. It is understood that the two verses were not said as part of the prayer service in an isolated manner but were introduced and transitioned by additional words. We can say the same about the two verses from the Shira that entered the Bracha of Geula. Tefila should always be viewed as a literary creation and although it was composed in simple wording, it does represent a composition that is balanced and polished in its style.

התפילה בתקופת התנאים והאמוראים מאת יוסף היינמן תשכ"ד, 146

זו צריכה אפוא להיות גם מסקנתנו לגבי קדושת יוצר: היא נולדה בא"י, ומסתבר דווקא בזמן קדום למדי, אך לא נתקבלה שם בתפילה הנורמטיבית, כפי שנהגה בפי רוב העם. וכיוון שאין עוד מי שמפקפק בכך, שהקדושות נוצרו בחוגי "יורדי המרכבה", לא יקשה עלינו לעמוד על סיבת היעלמה של קדושת יוצר: חכמי ההלכה לא ראו בעין יפה חדירת יסודות מיסטיים לתפילות הציבור, לא מתוך שהתנגדו לתורת הסוד, אלא משום שלפי דעתם דברים אלה יפים ליחידים ולא לרבים. ומכאן אולי גם הסבר לכך, שרק בשני מקורות תלמודיים נזכרת הקדושה: כי כנראה לא נתקבלה בנקל גם הקדושה שבעמידה ולא היתה נוהגת בכל מקום, שכן לא נתקבלה במנהג א"י בסופו של דבר בתפילת יום-יום אלא בתפילת שבת בלבד.³⁵ אף העובדה שרב סעדיה מביא בסידורו בתפילת היחיד נוסח ברכת יוצר בלי קדושה – נוסח הקרוב מאוד ל"נוסח יוצר המקורי" לפי השערת החוקרים מימי צונץ³⁶ – מוכיחה לכל היותר, שהיה קיים מזמן קדום אף נוסח כזה שאין בו קדושה; אך בוודאי אין מכאן ראיה, שקדושת יוצר אינה קדומה. גם "הימנוני הקדושה" שבספרות ההיכלות מחזקים

Translation: This also must be our conclusion concerning Kedushah D'Yotzer. It was composed in Eretz Yisroel and it makes sense that it occurred at an early date but was not accepted there as a normative prayer, as being recited by the average person. Since no one any longer disputes the fact that Kedushah emanated from the sect of "Yordei Merhavah," (those who contemplated the workings of heaven), it is not difficult to explain why it is uncommon to find Kedushah D'Yotzer in early writings. Our Sages did not look favorably upon including prayers that were based on mysticism within our public prayers, not because they were opposed to studying mysticism but because they thought that a select few should be studying that material but not doing so publicly. This may provide a further explanation why we find only two references to Kedushah in the Talmud. It appears that even the Kedushah of Shemona Esrei was not widely accepted at first. Even in Minhag Eretz Yisroel, it was not accepted as an every day practice but only for Shabbos. The fact that R. Saadiya Gaon presents in his Siddur a version of the Bracha of Yotzer Ohr that does not include Kedushah – the wording which is very close to representing the original version of the Bracha according to the estimation of many early scholars since the time of Zunz – proves even more that from a very early time this version of the Bracha that did not include Kedushah was prevalent but it does not prove that the inclusion of Kedushah D'Yotzer did not begin early on.

Source 3

The first ברכה of קריאת שמע that is recited by individuals praying alone each day according to the סידור of רב סעדיה גאון.

י.א. ב ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חושך עושה
 30 שלום ובורא את הכל המאיר לארץ ולדרין עליה ברחמים רבים
 וטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ב' א' יי יוצר המאורות.

Source 4

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מט' עמ' א' – אמר רבא: בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו, שנאמר: (דברים כח) בבקר תאמר מי יתן ערב, ובערב תאמר מי יתן בקר; הי בקר? אילימא בקר דלמחר, מי ידע מאי הוי? אלא דחליף. ואלא עלמא אמאי קא מקיים? אקדושה

תפלת שחרית-101 Tefila

דסידרא ואיהא שמיה רבא דאגדתא, שנא: (איוב י') ארץ עפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים, הא יש סדרים – תופיע מאופל.

Translation: Rabba said: And the curse of each day is severer than that of the preceding day, as it is stated: In the morning you shall say: If only it were possible that G-d advance the time so that it be evening! And at evening you shall say: If only it were possible that G-d advance the time so that it be morning. Which morning are they longing for? If you say it is the morning of tomorrow, does anyone know that it will not present an even more difficult circumstance? Therefore it must be that they were longing for the morning of the day before. In that case, why does G-d allow the world to endure? Because of the recital of the words of Kedushah and their Aramaic translation at the end of the prayer service and the Kaddish that is recited after the Scriptural reading, and the response of "May His great Name be blessed" which is uttered in the Kaddish after studying Midrash; as it is stated: A land of thick darkness, as darkness itself, a land of the shadow of death, without any order. Hence if there are Scriptural readings, the readings bring light to the thick darkness.

Source 5

וקרא זה אל זה ואמר, קדוש | קדוש קדוש ה צב-אות, מלא כל הארץ כבודו. ומקבלין דין מן דין, ואמרין, קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי עלמיה, ה צבאות, מליא כל ארעא זיו יקרה.

The Koren Siddur translates the Aramaic Targum to the פסוק as follows:

And they receive permission from one another, saying: Holy in the highest heavens, home of His presence; holy on earth, the work of His strength; holy for ever and all time is the Lord of hosts; the whole earth is full of His radiant glory.

Source 6

In Christian theology, the appearance of the word קדוש three times (Trisagion) by the angels in heaven confirms the existence of the Trinity. Below is a part of the prayer they recite. Notice how they interpret each reference to the word: קדוש:

Holy God

Holy and Mighty

Holy Immortal One

Have mercy, have mercy on us.

Source 7

מסכת חגיגה דף יד' עמ' א'—אמר ליה שמואל לחייה בר רב: בר אריא! תא, אימא לך מילתא מהני מילי מעליותא דהוה אמר אבוך: כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור, ואמרי שירה ובטלי, שנאמר (איכה ג') חדשים לבקרים רבה אמונתך. ופליגא דרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקדוש ברוך הוא נברא ממנו מלאך אחד, שנאמר (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.

Translation: Samuel said to R. Hyya b. Rab: O son of a great man, come, I will tell you something from those excellent things which your father had said. Every day ministering angels are created from the fiery

---

תפלת שחרית-Tefila 101

---

stream, and utter song, and cease to be, for it is written: (Eichab 3) They are new every morning: great is Your faithfulness. Now he differs from R. Samuel b. Nahmani, for R. Samuel b. Nahmani said that R. Jonathan said: From every utterance that goes forth from the mouth of the Holy One, blessed be He, an angel is created, for it is written: (Tehillim 33) By the word of the Lord were the heavens made; and all the host of them by the breath of His mouth.

Source 8

מסכת חולין דף צא' עמ' ב'—(בראשית ל"ב) ויאמר שלחני כי עלה השחר, אמר לו: גנב אתה, או קוביוסטוס אתה, שמתירא מן השחר? אמר לו: מלאך אני, ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו. מסייע ליה לרב חננאל אמר רב, דאמר רב חננאל אמר רב: שלש כתות של מלאכי השרת אומרות שירה בכל יום, אחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש ה' צבאות. מיתיבי: חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שישראל אומרים שירה – בכל שעה, ומלאכי השרת אין אומרים שירה אלא – פעם אחת ביום, ואמרי לה – פעם אחת בשבת, ואמרי לה – פעם אחת בחודש, ואמרי לה – פעם אחת בשנה, ואמרי לה – פעם אחת בשבוע, ואמרי לה – פעם אחת ביובל, ואמרי לה – פעם אחת בעולם; וישראל מזכירין את השם אחר שתי תיבות, שנאמר: (דברים ו') שמע ישראל ה' וגו', ומלאכי השרת אין מזכירין את השם אלא לאחר ג' תיבות, כדכתיב: (ישעיהו ו') קדוש קדוש קדוש ה' צבאות; ואין מלאכי השרת אומרים שירה למעלה, עד שיאמרו ישראל למטה, שנאמר: (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר, והדר: ויריעו כל בני אלקים! אלא: אחת אומרת קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש, ואחת אומרת קדוש קדוש קדוש ה' צבאות. והאיכא ברוך! ברוך – אופנים הוא דאמרי ליה, ואיבעית אימא: כיון דאתיהיב רשותא – אתיהיב.

Translation: And the angel said: (Breishit 35) Let me go, for the day breaks. Jacob said to him, 'Are you a thief or a rogue that you are afraid of the morning?' He replied: 'I am an angel, and from the day that I was created my time to sing praises to the Lord had not come until now'. This supports the statement of R. Hananel in the name of Rab. For R. Hananel said in the name of Rab: Three divisions of ministering angels sing praises to the Lord daily; one proclaims: Holy, the other proclaims: Holy, and the third proclaims: Holy is the Lord of hosts. An objection was raised: Israel are dearer to the Holy One, blessed be He, than the ministering angels, for Israel sing praises to the Lord every hour, whereas the ministering angels sing praises but once a day. (Others say: Once a week; and others say: Once a month; and others say: Once a year; and others say: Once in seven years; and others say: Once in a jubilee; and others say: Once in eternity.) And whereas Israel mentions the name of G-d after two words, as it is said: Hear, Israel, the Lord etc., the ministering angels only mention the name of G-d after three words, as it is written: Holy, holy, holy, the Lord of hosts. Moreover, the ministering angels do not begin to sing praises in heaven until Israel have sung below on earth, for it is said: (Job 38) When the morning stars sang together, then all the sons of G-d shouted for joy! — It must be this: One division of angels says: Holy; the other says: Holy, holy; and the third says: Holy, holy, holy, the Lord of hosts. But is there not the praise of 'Blessed'?— 'Blessed' is recited by the Ophanim, a higher level of angel. Or you may say: Once permission has been granted, it is granted and the angels can mention the name of G-d after only two words.

תפלת שחרית-101 Tefila

Source 9

תוספות-מסכת סנהדרין דף לז' עמ' ב'-מכנף הארץ ומירות שמענו - כתוב בתשובת הגאונים שאין בני ארץ ישראל אומרים קדושה אלא בשבת דכתיב (ישעיה ו') גבי חיות שש כנפים לאחד, וכל כנף הוא אומר שירה אחת ביום בששת ימי החול. וכשיגיע שבת אומרים החיות לפני המקום רבוננו של עולם אין לנו עוד כנף. והקב"ה משיב להם: יש לי עוד כנף אחד שאומר לפני שירה שנאמר מכנף הארץ ומירות שמענו.

Translation: It is written in the Responsa of the Geonim that the residents of Eretz Yisroel did not recite Kedushah except on Shabbat. They followed that custom based on a verse in Yishayahu, Chapter 6. The verse relates to us that the angels had six wings. With each wing the angels would recite one song each day of the regular days of the week. When Shabbat came, the angels asked G-d: G-d, we do not have any more wings with which to sing. G-d answered them: I have one more wing (the Jewish people) who will recite Shira for Me on Shabbat as the verse says: (Yishayahu 24, 16): From the uttermost parts of the Earth have we heard songs.

Source 10

תשובות פרקי בן אבוי-עד עכשו אין אומרים בארץ ישראל קדיש ושמע אלא בשבת או בימים טובים בלבד בשחרית בלבד חוץ מירושלים ובכל מדינה שיש בה בבליאין שעשו מריבה ומחלוקת עד שקבלו עליהם לומר קדושה בכל יום אבל בשאר מדינות ועיירות שבארץ ישראל שאין בהם בבליאין אין אומרים קדוש אלא בשבת ובימים טובים בלבד.

Translation: Until now it was not the custom in Israel to recite Kedushah and a verse from Kriyat Shema in Kedushah except on Shabbat and on Yom Tovim and only in Shacharis. Kedushah was recited everyday in Yerushalayim and any part of the country where Jews of Babylonian descent lived who caused infighting and disagreement until the residents of that area agreed to recite Kedushah every day. But in other parts of Israel and in cities where Jews of Babylonian descent did not live, the residents of those areas did not recite Kedushah except on Shabbat and on Yomim Tovim.

Source 11

מסכת סופרים פרק טז' הלכה ט'-וקטן שאינו פורס את שמע אינו יכול לומר קדוש ביוצר ביחיד, אבל בציבור עונה עמהם. וגדול שהוא פורס את שמע, יכול לומר קדוש, לפי שהוא כסודר, אבל קדוש של עמידה, כיון שצריך לומר נעריצך ונקדישך, אינו מן הדין לומר פחות מעשרה.

Translation: A minor who is not qualified to porais the Shema may not recite the Kedushah found in the first Bracha of Kriyat Shema when praying without a group of ten men but when he is among a group of ten men, he may respond to the prayer leader. An adult is qualified to Porais the Shema and can recite the Kedushah that is found in the first Bracha of Kriyat Shema but he may not be recite the Kedushah of Shemona Esrei except in the presence of ten men since it includes the invitation of "we shall elevate You and sanctify your name."

תפלת שחרית-Tefila 101

Source 12

סדר רב עמרם גאון סדר תפילה ד"ה וסדר תפלת-וסדר תפלת שליה ציבור היורד לפני התיבה כך הוא, אומר אבות וגבורות, וקודם קדושת השם אומר. בתר יתנו לך המוני מעלה וקבוצי מטה. יחד כולם קדושה לך ישלשו כמה שנאמר על ידי נביאך וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש ה' צב-אות מלא כל הארץ כבודו (ישעיהו ו', ג'). אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים ומתנשאים לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד ה' ממקומו (יחזקאל ג' י"ב). ממקומך מלכנו תופיע ותושיענו ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו ובחיינו תשכן. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראנה במלכותך בדבר האמור בשירי עוז מפי דוד משיח צדקך, ימלוך ה' לעולם אל-היך ציון לדור ודור הללוי-ה (תהלים קמ"ו, י').

Source 13

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' עמ' ב'-אמר רב הונא: הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין, אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליה צבור למודים – יתפלל, ואם לאו – אל יתפלל; רבי יהושע בן לוי אמר: אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליה צבור לקדושה – יתפלל, ואם לאו – אל יתפלל. במאי קא מפלגי? מר סבר: יחיד אומר קדושה; ומר סבר: אין יחיד אומר קדושה. וכן אמר רב אדא בר אבהו: מנין שאין היחיד אומר קדושה – שנאמר: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל – כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מאי משמע? רתני רבנאי אחוה דרבי חייא בר אבא: אתיא תוך תוך. כתיב הכא: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם: (במדבר ט"ז) הבדלו מתוך העדה הזאת, מה להלן עשרה, אף כאן עשרה. ודכולי עלמא מיהת מפסק לא פסיק.

Translation: R. Huna said: If a man goes into a synagogue and finds the congregation saying the Tefila, if he can commence and finish before the reader reaches 'We give thanks', he may say the Tefila, but otherwise he should not say it. R. Joshua b. Levi says: If he can commence and finish before the reader reaches the Sanctification, he should say the Tefila, but otherwise he should not say it. What is the ground of their difference? One authority held that a man praying by himself does say the Sanctification, while the other holds that he does not. So, too, R. Adda b. Abahah said: Whence do we know that a man praying by himself does not say the Sanctification? Because it says: I will be hallowed among the children of Israel; for any manifestation of sanctification not less than ten are required. How is this derived? Rabinai the brother of R. Hiyya b. Abba taught: We draw an analogy between two occurrences of the word 'among'. It is written here, I will be hallowed among the children of Israel, and it is written elsewhere. Separate yourselves from among this congregation. Just as in that case ten are implied, so here ten are implied. Both authorities, however, agree that he does not interrupt the Tefila.

Source 14

טור א"ח סימן נט'-וקדושה שביוצר כתב הרמב"ם ז"ל שאין היחיד אומר אותה וכן כתב רב נטרונאי אלא אומר עונים באימה ואומרים ביראה קדוש וברוך. וא"א הרא"ש ז"ל כתב שיחיד יכול לומר שאינו בא עתה לקדש אלא סיפור דברים היאך המלאכים מקדשים ולא

תפלת שחרית-101 Tefila

דמי לקדושה שבתפלה שאומר נעריצך, שאותה ודאי אינה בפהות מ"י. והכי איתא במסכת סופרים קדושה שביוצר אור ושבסדר קדושה יחיד אומר אותה שאינה אלא סיפור דברים.

Translation: Concerning the Kedushah that is found in the Yotzair Bracha, the Rambam wrote that an individual should not recite it. So too wrote Rabbi Natroni that an individual only recites the words: Onim B'Aima and V'Omrin B'Yirah Kadosh Oo'Baruch. The Rosh wrote that an individual may recite Kedushah in the Bracha of Yotzair because the individual understands that he may not sanctify G-d's name while praying alone but he can relate in narrative form how the angels sanctify G-d's name. Moreover what the individual says is missing the invitation that opens the Kedushah in Shemona Esrei; i.e. Na'Aritzcha which can only be recited when ten men are present. There is also proof from Masechet Sofrim where it is written that an individual may recite the Kedushah that is found in the Bracha of Yotzair and in Oo'Vah L'Tzion because in both prayers the individual is reciting the Kedushah in narrative form.

Source 15

שולחן ערוך אורח חיים סימן נט' סעיף ג'–י"א שהקדושה שביוצר, יחיד אומרה, לפי שאינה אלא סיפור דברים. וי"א שיחיד מדלגה, ואינה נאמרת אלא בציבור. ויש לחוש לדבריהם וליזהר שיחיד יאמרנה בניגון וטעמים כקורא בתורה. הגה: וכבר פשט המנהג כסברא ראשונה, ויחיד אומר אותה. וכשעונין קדושה זאת אומרים אותה בקול רם.

Translation: There are those who hold that the Kedushah which is part of the Yotzair Bracha an individual may recite because it is a narrative. Then there are those who hold that an individual should omit that Kedushah because it should only be recited in the presence of ten men. Those who hold that the Kedushah be omitted by an individual have a valid concern. It is best that when an individual recites that Kedushah that he recite it with the tune of Torah reading so that it appears that he is studying the verses. Ramah: The custom that an individual recite the Kedushah in the Bracha of Yotzair has already spread to most communities. An individual may recite this Kedushah. In the presence of ten men, when the congregation answers in this Kedushah, the congregation should answer in a loud voice.